

Bilag 13.

Notat.

Regeringens fællesmærkedsudvalg. Norske landbrugeres stilling i et udvidet EF. Svar på spørgsmål fra folketingsmænd Aksel Larsen og Svend Haugaard.

Under den sidste tids forhandlinger om norsk landbrugs stilling i et udvidet EF har fællesmarkedsdelegationen givet udtryk for forståelse for de særlige problemer, som Norges indtræden i EF vil medføre for norsk landbrug. — Fra norsk side har man beregnet den forventede nedgang i landbrugets nettoindtjening som følge af subsidiebortfald, stigende levnedsmiddelimport og et lavere prisniveau til ca. 50 pct.

Denne forståelse blev på et stedfortrædermøde den 3. november 1971 udmøntet i et konkret forslag, hvori EF inden for Romtraktatens rammer og ud fra en principiel norsk accept af Fællesskabets landbrugsordninger straks fra tiltrædelsen, herunder af de aftalte overgangsordninger, søger at tilgodese norsk landbrugs særstilling på en række punkter.

Forslaget omfatter indførelse efter en „stand still“ periode af en egentlig støtteordning, som vil gøre det muligt for norske landbrugere at opretholde deres nuværende levestandard. Støtten, der skal begrænses til dette formål, må ikke være prisbundet og skal differentieres på regionalt grundlag og efter brugs kategorier. Iøvrigt skal den, såvel som de øvrige forholdsregler, der foreslås i forslaget, udformes således, at den ikke får uheldig indflydelse på den fælles landbrugs politik og især ikke på de fælles markedsordninger.

Endvidere foreslås opretholdt fragttilskud, nødvendiggjort af de lange afstande mellem produktionssted og naturlige marked, hensigtsmæssige forholdsregler under Fællesskabets kontrol til sikring af befolkningens regelmæssige forsyning med kon-

summælk og indførelse af minimumsimportpriser for gartneriprodukter i „stand still“ perioden.

Fællesskabets institutioner skal periodisk undersøge virkningerne og forløbet af den med Norge truffne særordning, som skal udformes i en protokol, knyttet til tiltrædelsestraktaten.

Fra norsk side kunne man på ministermødet den 9. november 1971 tiltræde den således foreslåede udformning, idet man lagde vægt på, at den tidligere af EF udtalte forståelse af norsk landbrugs særlige problemer klart kom til at fremgå af præambelen til protokollen, samt at disse problemer, som havde deres rod i Norges specielle geografiske, topografiske, klimatiske og demografiske forhold med deraf følgende forsyningsmæssige vanskeligheder, ikke ville kunne løses gennem overgangsordninger, men krævede forholdsregler af permanent karakter.

Man var enig i, at kun hovedelementerne i særordningen skulle nedfældes i protokollen, medens den detaljerede udformning kunne foretages i den „stand still“ periode, som EF havde foreslået skulle vare to år, men som man fra norsk side foretrak udstrakt til fem år, svarende til overgangsperioden, idet omstillingen til det frie landbrugsmarked og det fælles prisniveau ville blive en krævende og vanskelig proces.

Den foreslåede landbrugsstøtteordning har endnu ikke været gjort til genstand for realitetsbehandling, men man har fra norsk side fremhævet dimensionen af indkomstproblemet og i denne forbindelse betonnet mælkeproduktionens og -forsyningens afgørende betydning. Den norske regering mener